

Ribbens

KRONIEK

Tijdschrift van de familievereniging Ribbens • Nummer 9 • Jaargang 4 • Oktober 1995 • Verschijnt enkele keren per jaar

IN DIT NUMMER

treft U zoals gewoonlijk de rubrieken "Wij spraken met.." en "Familiale gebeurtenissen" aan. Daarnaast het tweede deel over Jan Ariëns ofwel stamvader B, aandacht voor de ervaringen van familieleden tijdens W.O. II in voormalig Nederlands Indië en een verslagje over een speurtocht naar Ribbens in Groot-Brittannië.

Wij wensen U veel leesplezier toe.

FOTO'S

Op de foto hiernaast staan afgebeeld **Cornelis Ribbens** en zijn echtgenote **Barbara Fokkema** voor het woonhuis op het adres Oude Terheijdensweg 86 in Breda. De foto is van 1941 en werd korte tijd voor het overlijden van Barbara Fokkema genomen. De foto werd ons toegezonden door Kees Ribbens in Breda. Goed voorbeeld doet goed volgen ?

WIJ SPRAKEN MET....

Alphonsina Adriana Dekkers-Ribbens en wel op woensdag 4 januari 1995. Wij bezochten haar in Zundert, waar ze sinds 1988 woont op het adres Lindenstraat 7. Zij werd op 12 oktober 1910 in Loenhout geboren als oudste dochter van **Charel Ribbens** en **Louisa Donckers**. Ze kreeg nog 5 zussen en 6 broers. In totaal waren er 12 kinderen. Haar oudste herinneringen gaan terug tot de Eerste Wereldoorlog. Zij woonde toen bij haar grootmoeder **Lowieke Ribbens-Fissers** in Achterbroek.

DE KOOKMICROBE

Zij ging ook in Achterbroek naar school en hielp op jonge leeftijd al met koken. Ze vertelde dat ze toen al op een krukje in de pap stond te roeren.

STICHTING FAMILIE- GESCHIEDENIS RIBBENS

De vereniging zonder winstoogmerk heeft tot doel het verzamelen van alle wetenswaardigheden over het geslacht Ribbens (Ribbens, Rubens, Rebbens).

Sekretariaat België:

Jos Nelen
Kalmthoutsesteenweg 394
2920 KALMTHOUT
Tel. 03/666 81 37

Sekretariaat Nederland:

Piet Ribbens
Appellaan 10
6241 AR BUNDE
Tel. 043-3645 334

Toen is waarschijnlijk de liefde voor het koken ontstaan want daar heeft ze haar hele leven aan gewijd. Bij haar grootmoeder thuis was het altijd een drukte van belang. Er was daar een zadelmakerij en een leerlooierij met verschillende knechten. Buiten was een loopput en er was ook de nodige eikenschors opgeslagen, die voor het leerlooien nodig was. Dan was er ook nog de winkel waar het leer werd verkocht. In 1918 op het einde van de oorlog stond er ineens 's avonds een soldaat in de leerwinkel van grootmoeder. Dat bleek nonkel Arthur te zijn, die toen in militaire dienst was en vertelde dat de oorlog was afgelopen. Tante Pauline haalde gelijk de champagne uit de kelder om de thuiskomst te vieren. Terug in Loenhout ging Alphonsine daar naar school. Haar vader was zadelmaker en hield ook cafe. Later verhuisde de familie naar de Stoffezandstraat en vandaar trok vader Charel iedere week met paard en wagen naar de botermijn in Antwerpen. Toen later een kleine vrachtwagen was aangeschaft mocht Alphonsine soms ook mee. Ze moest dan achterop zitten en ervoor zorgen dat er in Brasschaat geen kistjes boter van de wagen werden getrokken.

Alphonsine op de foto samen met interviewer Jos Nelen

EN MAAR KOKEN

Inmiddels had Alphonsine zich bekwaamd als kookster voor bruiloften en partijen. En dat werk heeft ze meer dan 50 jaar gedaan. In 1934 trouwde ze met Christ Dekkers. Ze gingen in Achterbroek aan de garage wonen. Daar was ook het kantoor van autobusonderneming de Heide, die op Antwerpen reed. Nonkel Fons zwaaide daar de scepter. Later gingen ze in Zundert wonen en er kwamen drie kinderen.

Maar het koken ging gewoon door, soms voor honderd maar ook wel voor driehonderd gasten. Als er een beroep op haar gedaan werd ging ze eerst een en ander bespreken. Het menu werd samengesteld en Alphonsine berekende de hoeveelheden die dan nodig waren. Vaak werd er op de boerderij gefeest en werd er een kalf of varken geslacht. Natuurlijk deed Alphonsine al dat werk niet alleen. Zij regelde alles en kookte maar had daarnaast hulp van meisjes die opdienden en afwasten. Soms waren er dat wel twintig. Het werkterrein van Alphonsine strekte zich uit over de hele grensstreek tussen Nederland en België. Zundert en omgeving, maar ook Kalmthout, Wuustwezel, Nieuwmoer, Loenhout tot in Antwerpen toe. Toen ze pas met haar werk begon deed ze alles op de fiets, later kwam de brommer en daarna kocht ze een auto. Altijd ging ze als laatste naar huis, dikwijls midden in de nacht of tegen de ochtend als alles klaar was. Het kwam zelfs voor dat ze ter plekke bleef slapen. Meer dan 50 jaar heeft ze dit werk gedaan. Met veel plezier en zonder ooit een enkele klacht. Ze heeft er vele goede relaties aan overgehouden en is in de streek bij iedereen bekend.

Pratend over de Tweede Wereldoorlog vertelde ze dat ze in mei 1940 haar moeder in Loenhout met de schoon-

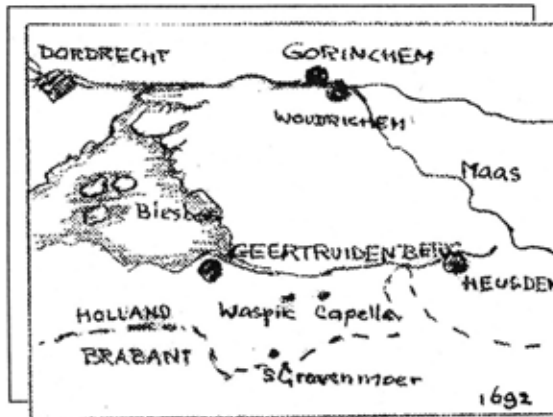
maak was gaan helpen. Toen die was gedaan zei haar moeder nog: "Laat nu den Duits maar komen!". De dag daarna brak de oorlog uit. Haar man Christ lag toen als militair in de Peel, maar was gelukkig al na veertien dagen thuis. Ook deze oorlog is ze goed doorgekomen. Omdat ze sinds haar huwelijk in Nederland woont, vroegen we haar welke nationaliteit ze nu eigenlijk had. Ze bleek er twee te hebben, zowel de Nederlandse als de Belgische. Vooral in de Tweede Wereldoorlog bleek het hebben van de Belgische nationaliteit een voordeel. Ze had haar Belgische pas aan de grens liggen bij een kennis en kon zo altijd naar België terug. Eigenlijk had ze de Belgische nationaliteit behouden omdat ze lang het idee had een eigen zaak in de horeca te beginnen en voor het verkrijgen van de nodige vergunningen was de Belgische nationaliteit een voordeel.

Nadat Alphonsine ons gedurende bijna twee uur haar levensverhaal had verteld namen we afscheid. Hoewel Alphonsine soms wat klachten heeft over haar gezondheid, vooral haar gezichtsvermogen is sterk achteruitgegaan, is ze nog erg vitaal en heeft ze een ijzersterk geheugen. We wensen haar nog vele gelukkige jaren toe.

STAMVADER B

(vervolg) door Ton Romeijn

In Ribbens Kroniek nummer 7 schreef ons bestuurslid Ton Romeijn een eerste artikel over **Jan Ariëns**, stamvader B. Hieronder volgt het tweede deel van zijn verhaal. Bij het eerste artikel hoorde een kaartje van het gebied waarin de geschiedenis zich afspeelt. Dit kaartje vindt U nu hier naast afgedrukt. Daaronder begint deel 2 van het verhaal.

Dit is het gebied waar stamvader B, Jan Ariëns werkte en leefde.

Een nader onderzoekje maakt het mogelijk de gegevens over stamvader B, Jan Ariëns, nog wat aan te vullen. Bij drie van de vijf (niet vier zoals eerder gemeld) doopinschrijvingen van Jan's kinderen in 's Grevelduin-Capelle, wordt hij aangeduid als **Jan Ariëns Binnenturf**. Die benaming zal wel iets met zijn beroep te maken gehad hebben, maar werd door hemzelf (en zijn kinderen later) blijkbaar niet als een familienaam beschouwd, misschien wel omdat hij niet zijn hele leven 'in de turf' is gebleven. In 1661 en 1665 laat Jan Adriaans in Capelle een kind begraven; hij woont dan in het gehucht Vrijhoeven-Capelle, aan de Hoge Vaart. Van die Hoge Vaart weten we niet alleen dat die is aangelegd als afvoerkanaal van een turf-ontginning, maar ook dat het aantal met turf geladen 'plijten' (kleine platbodems) er tussen 1600 en 1633 terugliep van 1500 tot 228 per jaar. (Verschuren in 'Westerloon'). In het haventje aan de Maas werd de op deze wijze aangevoerde turf dan overgeladen in grotere, tjalkachtige schepen, die het vervoer naar de marktsteden verzorgden. Op grond van een en ander lijkt het er dus op dat onze Jan weliswaar begonnen is als plijtschipper (met misschien wel een eigen moernerinkje) in het ontginningsgebied, maar later, door de neergang van de winning, gedwongen werd om zijn werkgebied te verleggen naar de grote rivieren en zee-armen.

De herkomst van de familienaam **Ribbe** is al even onzeker, maar op grond van wat we nu weten lijken een paar van de mogelijke verklaringen in elk geval minder waarschijnlijk. Het zal bijvoorbeeld geen baker- of koosnaampje (Debrabandere) of een patronym van Ruben geweest zijn en evenmin het gelijkkluidende synoniem van balk of bint. Bij 'turf' en 'schipper' passen eigenlijk maar twee resterende mogelijkheden, nl. de ribben die achterbleven in een verveend stuk land en de ribben (kribben) die aangelegd werden om een rivier te versmallen en op diepte te houden en die soms tevens dienst deed als aanlegplaats. (Andel)

We weten inmiddels ook dat Jan Ariëns en zijn vrouw Mayken Stoffels tenminste acht kinderen gehad hebben. Van twee van de zes die we als volwassenen vermeld hebben gevonden, kennen we de doopgegevens weliswaar niet, maar ze duiken later op onder meer als doopgetuigen voor de kinderen van broers en zuster. Alle zes worden ze dan aangeduid met de familienaam Ribbe. Dat maakt het waarschijnlijk dat ze die achternaam toch al 'van huis uit' meegekregen hadden. Een volledige opsomming van alle beschikbare gegevens over deze vier zonen en twee dochters valt buiten het kader van ons verhaal.

Voordat we verdergaan met de volgende voorvader, de oudste zoon **Stoffel**, desondanks een korte samenvatting. Om te beginnen iets over de twee dochters (familiestichtingen zijn per definitie toch al zo vrouw-onvriendelijk): de oudste, Cateleyn, is tweemaal getrouwd geweest, de eerste keer toen ze al bijna 45 was en ze is (dus) kinderloos gebleven, haar zuster Ariaantje trouwde rond 1683 met Anthony Weelant uit Zwaluwe en kreeg daar 6 kinderen. Van de vier zonen staat vast dat er tenminste twee schipper zijn ge-

worden: Stoffel, de stamhouder en Pieter, die we later in Leur nog zullen tegenkomen. Van de twee andere, Cornelis en Arien, weten we heel weinig. Het feit dat een Peter Cornelis Jansse Ribbe in 1701 in Leur als doopgetuige optreedt, lijkt de veronderstelling te wettigen dat hij een zoon is van Cornelis (geb. 1650), die dan al overleden zou zijn. Van Arien weten we niet eens of hij ooit getrouwd geweest is. Behalve vermeldingen als doopgetuige en als eigenaar van een heel klein stukje land in Loon op Zand, ontbreekt van hem elk spoor.

(wordt vervolgd)

RIBBENS IN HET NIEUWS

Op Bevrijdingsdag 5 mei stond er in De Stem een artikel "Raamsdonkse-veerse meisjes hielpen in '45 door oorlog getroffen Schiedammers". Het verhaal werd opgetekend uit de mond van **Jannie Krijger-Ribbens**, nu 77 jaar jong die als leidster van de Juliana-kolonne vier maanden hulp bood aan gezinnen in het pas bevrijde Schiedam. Hulde!

Als schepen van Kalmthout komt regelmatig in de Gazet van Antwerpen de heer **Rob Ribbens** in het nieuws. Op Tweede Pinksterdag zagen we hem zelfs op het nieuws van de BRT als deelnemer aan de actie "Kom op tegen Kanker".

In de PZC van 25 augustus stond een artikel over Windows 95 een nieuw computerprogramma. "Ik heb al zoveel bestellingen dat de voorraad zeker binnen een week zal zijn uitverkocht" verklaart **M. Ribbens** van de computeraankoop IMHA-computers in Goes.

De foto hiernaast kwamen we tegen in Wilton Fijenoord Nieuws. De heer **C. Ribbens** krijgt hier het gouden in-

signe opgespeld voor 25 jaar schadevrij en correct rijden en dit met 1,5 miljoen gereden kilometers ! Proficiat !!

In de prestigieuze wedstrijd 'De beste sommelier van België 1995' behaalde **Lieuw Ribbens** een prachtige tweede plaats. Lieuw is wijnmeester in het restaurant Patrick Devos in Brugge.

Ter gelegenheid van 50 jaar bevrijding werden enkele kranten uit die tijd herdrukt. Daarbij vonden we in Brabantsch Nieuwsblad van 18 augustus 1944 onderstaand bericht :

EXAMENS

Staatsexamen. — Geslaagd voor
B te Amersfoort, Fried Ribbens
te Bergen op Zoom.

Wie nog kranteknipsels aantreft waar de naam Ribbens in voorkomt, stuur a.u.b. door of fax naar 03/899.19.31 (België). Natuurlijk ook geboortekaartjes, huwelijksaankondigen e.d.

FAMILIALE GEBEURTENISSEN

GEBOORTE

Op 13 december werd **Charline** geboren, dochter van Frank en Anne Declercq-Ribbens (Berendrecht). Proficiat!

Op 28 oktober werd in Edegem **Lynn** geboren, dochter van Carl en Nancy Trioen-Ribbens. Proficiat!

Op 29 april werd in Brasschaat **Lucas** geboren als zoon van Leen en Marc De Crom-Ribbens. Onze gelukwensen!

HUWELIJK

Op 14 juli trad in Zuid Afrika **Irene Rita Ribbens** in het huwelijk met Jacobus François Burger. Wij wensen het bruidspaar alle geluk toe !

GOUDEN BRUILOFT

Maar liefst 3 echtparen herdenken het feit dat zij 50 jaar geleden in het huwelijksbootje stapten.

Op 28 augustus 1945 huwde **Louisa Nelen**, dochter van Leon Nelen en Paulina Ribbens met Alfons Noppe.

Op 3 oktober 1945 huwde **Maria Ribbens** met Alidoor Noppe.

Op 28 november 1945 huwde **Constant Paelinckx**, zoon van Adriaan Paelinckx en Elisabeth Ribbens met Maria Hertoghs.

Onze hartelijke geukwensen voor de drie gouden echtparen !

OVERLIJDEN

Op 15 mei overleed te Wuustwezel op 85-jarige leeftijd Mevrouw **Sophia Van der Jonckheid**, weduwe van de heer Constant Pellis en moeder van Anna Ribbens-Pellis. Moge zij rusten in vrede. Wij wensen de familie alle sterkte toe!

Op 2 juli overleed onverwachts te Terneuzen op 62-jarige leeftijd **Cornelis Ribbens**, echtgenoot van

*C. Ribbens wordt
gehuldigd voor
1,5 miljoen
kilometer zonder
auto-ongeluk!*

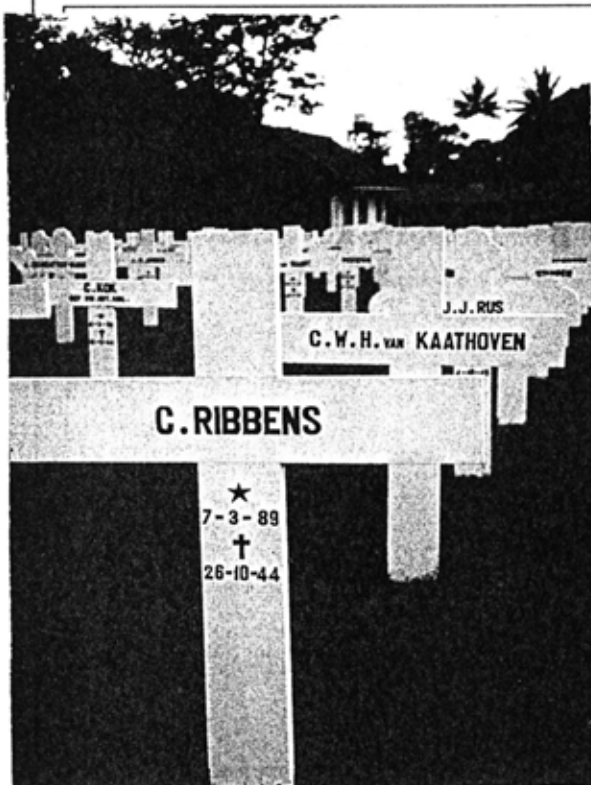
Jenny A. Romeijnsen. Moge hij rusten in vrede. Wij wensen zijn echtgenote en verdere familie alle sterkte toe!

WO II IN NEDERLANDS-INDIË

In Ribbens Kroniek nummer 8 hebben we aandacht geschonken aan de herdenking van de bevrijding van Europa nu 50 jaar geleden. In dit nummer aandacht voor de oorlog in de Pacific.

Wie maakten die oorlog in Nederlands-Indië mee? In ons archief vonden we de volgende gegevens.

Cornelis Ribbens was hoofdinspecteur van politie in Soekaboemi. Hij woonde daar met zijn echtgenote Katrien Worst en zijn kinderen **Cristiaan**, **Charlotte** en **Paula**. Zoon Cristiaan was gehuwd met Arnoldine Stenebome en in 1944 werd zoon **Ronald Richard** geboren. Cornelis overleed in oktober 1944 aan ontbering tijdens zijn gevangenschap en ligt begraven op de ere-begraafplaats in Tjimahi. Weduwe en kinderen kwamen in 1950 weer naar hier.

Het graf van
Cornelis Ribbens
in Indonesië

Verder woonden er **Engel Marinus Johannes Ribbens**, zijn echtgenote Petronella Johanna Jelse en hun zoon **John**. Zij keerden in 1946 naar Nederland terug. John woont nu in Australië.

Cornelis Antonius Ribbens werkte als broeder **Odulphus** 34 jaar lang in Indonesië. Hij maakte daar de oorlog mee, kwam in een Jappenkamp terecht, maar zette na de oorlog zijn werk ginds voort.

Johannes Hendrikus Ribbens, onderofficier, zijn echtgenote Johanna Maria Berendina Cassa en hun kinderen **Bas**, **Jan** en **Margriet** maakten eveneens de Tweede Wereldoorlog in Indonesië mee. Jo(hannes) werd door de Japanners ingezet bij de aanleg van de Birma-spoorweg en keerde met zijn gezin in 1946 naar Nederland terug.

WAARSCHUWING

Boekhandel/Uitgeverij Heraldica in Rotterdam benadert mensen met het aanbieden van "Het kleuren-familiewapen van het oude geslacht Ribbens". Van verschillende kanten bereiken ons hierover berichten. Uit al het onderzoek dat we al jaren doen is niet gebleken dat er in onze familie ooit een familiewapen heeft bestaan.

Laat U dus niets aansmeren !

OP ZOEK NAAR DE ENGELSE RIBBENS-TAK

Ons bestuurslid Ivo Ribbens trok tijdens de zomervakantie samen met zijn zonen Geert, Jeroen en Joris over het kanaal. Hier zijn relaas.

De weerman voorspelde met grote overtuiging nog zeker een hele week stralend zomerweer, ook in Groot-Brittannië, waar het toch zo vaak regent. In de krant had ik net een adver-

tentie gezien: door de Eurotunnel voor een speciaal promotieprijsje!

Jongens, dit is het moment, als we morgenvroeg eens voor enkele dagen naar Wales reden? Enthousiasme alom.

Toch eerst even de wegenkaart raadplegen om in grote lijnen de route uit te stippelen. De highway die we moeten volgen loopt langs **Gravesend** en **Chatham**. Dan rinkelt er ergens een belletje! Enkele jaren geleden hadden we Engelse telefoonboeken uitgepluisd op zoek naar de naam Ribbens en in Gravesend en Chatham vonden we 19 keer Ribbens. Dé gelegenheid dus om daar enkele bezoeken te brengen.

OP WEG

De volgende ochtend. Twee tweepersoonstentjes en de frigobox in de koffer en op weg naar een improvisatievakantie! Eerst naar Calais, de 'chunnel' kan je niet misrijden. Betalen aan een soort payage, niks reserveren, en we rijden met de wagen in de treinwagon van 'le shuttle'. In de wagon kunnen we uit onze wagen, even de benen strekken en 35 minuten later zijn we aan de overkant! Dan opletten natuurlijk: links rijden en wennen aan de bijna-afwezigheid van rode verkeerslichten. De Engelsen hebben van elk kruispunt een rondpunt gemaakt, waar je zonder verkeerslichten ongelooflijk vlot door komt.

Rond het middaguur zijn we reeds in Gravesend. Wat op de kaart een leuk havenstadje aan de monding van de Theems leek, was in werkelijkheid een zeer grote, ietwat grauwe voorstad van Londen. Chatham ligt er vlak naast, is zeer heuvelachtig en ligt naast de mooie rivier Medway die de Theems vervoegt.

We doen wat inkopen in een plaatselijk supermarkt (toch even wennen aan die typisch Engelse produkten en gewoonten) en we kopen een stratenplan van de streek. We lokaliseren onze 19 adressen en we trekken naar de Clarence Road. Eenvoudiger gezegd dan gedaan: een wirwar van straten,

bergop, bergaf, enkelrichting en passagiers die vaak moeten roepen 'paps, links rijden!'. Ons eerste adres was een sisser: het huis was onbewoond en stond te koop. Dan maar op zoek naar het volgend adres. De dame die daar opendoet: 'Sorry, we zijn geen familie, wij heten Ribbins, maar we staan foutief in het telefoonboek, nee ik ken geen enkele Ribbens.' Bye.

DE VOLHOUDER WINT

'Paps, we gingen toch naar Wales?' Jeroen, 13 en Joris, 12 vonden dat zoeken niet meer zo leuk. Oké, we pikken er nog 1 adres uit en dan rijden verder we naar Wales, toch nog meer dan 300 kilometer (miles zijn nog langer!). Naar de High street in Chatham dan maar, een beetje met de moed der wanhoop.

We bellen aan en met ons beste Engels stellen we ons voor. Wat moeten die mensen wel denken als er plots 4 onbekende Belgen voor de deur staan? De ontvangst die ons te beurt viel was geweldig. **Barrie Ribbens** en zijn charmante vrouw **Sylvia** overlaadden ons direct met koekjes en frisdrank. (Sylvia, sorry voor de cola die Jeroen op jullie tapijt morste).

Barrie is na een carrière als electronicus al enkele jaren bedrijvig als dominee in 'The King's Church' in Chatham. Hij vertelde ons over zijn moeder Ruby, 95, en nog zeer gezond. En over zijn neven John-George en George-John, en zijn zoon Peter die in de computerbranche werkt. Eigenaardig genoeg blijken de meeste Ribbensen die daar rond de Medway wonen géén familie te zijn. Ook over zijn herkomst wist Barrie heel weinig, verder dan de naam van zijn grootvader George Joby Ribbens kwamen we niet.

Of wij in de Stichting meer wisten over de herkomst van de Engelse tak? Nee, nog niet, maar we zoeken voort.

Barrie stelt voor om de andere Ribbensen op ons lijstje die hij niet

kent op te bellen om alzo telefonisch wat verbanden te kunnen leggen. Na een uurtje telefoneren kunnen we wel enkele families samenstellen, maar geen verbanden tussen deze families. En toch wonen die daar allemaal in dezelfde streek. Er is daar voor onze stichting nog heel wat opzoekingswerk te doen. Met Barrie en Sylvia spreken we af dat ze ons zeker ooit eens komen opzoeken in Liezele.

TOCH NOG NAAR WALES

Onze reis kan nu verder richting Wales. We proberen diezelfde dag nog zoveel mogelijk kilometers af te leggen en tegen 11 uur 's avonds zijn we op Welsh grondgebied. We vinden nog een camping en onze tentjes zijn in no-time opgesteld. De volgende morgen bij het ontwaken kunnen we onze ogen niet geloven. We zien een prachtige landschap met veel ongerepte natuur, heel veel schapen en praktisch geen toeristen.

De volgende dagen verkennen we het noordelijke deel van Wales tot aan de Ierse zee. We kamperen onderweg op één of andere boerderij en genieten van de vergezichten, burchten, adembemende rotskusten, de uitgestrekte wouden en van de supersmalle wegen.

In één van de vele bergriviertjes waar

we halt houden voor een frisse duik ontdekt Geert een kanjer van een zalm. Met vereende krachten en met de blote hand wordt het dier bovengehaald. De barbeque die we daarna hielden was de lekkerste die we ooit meemaakten. We voelden ons als God in Frankrijk (of beter: als The Lord in Wales).

ONTMOETING OP SCHIPHOL

In het vorig nummer van de Ribbens Kroniek kon u de belevenissen lezen van dominee Rev. William D. Ribbens. Hij liet ons weten dat hij voor zendingswerk vanuit de States naar Oekraïne zou vliegen, met een tussenstop in Amsterdam. Zou hij daar nog wat familieleden kunnen ontmoeten?

Natuurlijk kon dat, want op 17 mei j.l. waren op Schiphol drie Ribbensen als comité van ontvangst aanwezig nl. voorzitter Piet Ribbens, Leen Ribbens en Kees Ribbens. Even dreigde het nog verkeerd te gaan want er was afgesproken in het Ibis hotel en dat was moeilijk te vinden. Toch werd het nog een geanimeerde bijeenkomst. Op de foto hieronder ziet U van links naar rechts Rev. William D. Ribbens, ons bestuurslid Kees Ribbens en Leen Ribbens. Het was een plezierige ontmoeting die natuurlijk te kort duurde.

RIBBENS OP INTERNET

U kunt bestuurslid Ivo Ribbens voortaan ook op Internet bereiken op het email adres: Ivo.Ribbens@ping.be. Voor overzese leden zeker de goedkoopste en snelste manier van communiceren. Laat eens iets horen!

DAMES

Over de plannen van de Nederlandse regering i.v.m. de keuze van de familienaam zullen we het in een volgend nummer ongetwijfeld nog hebben.

